

1. POSTNI TEDEN (6. 3. - 10. 3. 2019)

PEPELNIČNA SREDA

Pojdimo na sprehod. Poiščimo dve veji. Otrokom pripovedujmo: Te dve veji bomo sedaj povezali v križ. Zdaj je pred nami prazen, kot so v gozdu, parkih in sadovnjakih prazne veje dreves. Naslednjih 40 dni nam bo pripovedoval zgodbo: zgodbo o Jezusovem življenju. Vse, kar bomo slišali, se je v resnici zgodilo. Vsak dan bomo na ta naš križ nalepili eno cvetlico in zunaj opazovali, kako se prebuja pomlad.

Poiščemo še večje kamne, ki bodo podpirali naš križ, da bo stal.

Ko se vrnemo s sprehoda, pripravimo prostor za postni »oltar«. Mesto pogrnmemo z vijoličnim prtom (če ga nimamo, lahko uporabimo vijoličen krep papir). Na sredino postavimo križ. Dodamo še vijolično svečo. Med postavljanjem oltarčka, otrokom pripovedujmo: Danes je pepelnična sreda. Dan ko začnemo postni čas. Post traja 40 dni (če so otroci še majhni, lahko z njimi preštejemo 40 kamenčkov, barvic ipd.). To je čas, ko imamo priložnost, da bolje spoznamo Jezusa in da postane naš najboljši prijatelj. Je čas čakanja na naš največji praznik: praznik Ljubezni in Življenja. Zato sta tudi prtiček in sveča spet v vijolični barvi (kot takrat, ko smo se v adventu pripravljali na Jezusovo rojstvo). Vsak dan bomo šli ven v naravo in prisluhnili enemu delu zgodbe. Ob nedeljah pa si bomo pisali in risali pisma ljubezni.

Pripravimo 40 cvetlic za križ (lahko tudi 47, če vključimo še postne nedelje) in 1 srce (izrežemo jih lahko iz barvnega papirja, moosgumija, otroci jih lahko narišejo z vodenimi barvicami, flomastri, lahko pripravimo suho cvetje ...).

JEZUSA DARUJEJO V TEMPLJU (Lk, 2, 22-38)

Po vrtu ali dvorišču skrijmo figurice Jožefa, Marije in Jezusa. Otroci naj jih poiščejo in prinesejo na dogovorjeno mesto. Ob figuricah začnemo pripovedovati.

Se še spomnite, ko smo imeli jaslice in smo praznovali Jezusovo rojstvo? Jezus ni bil običajen dojenček. Zapustil je nebesa in prišel na Zemljo, da bi nas rešil pred tistim sovražnikom, zaradi katerega sta Adam in Eva morala zapustiti raj. Bog je poslal svojega Sina, da bi nam pokazal, kako naj živimo, da bomo lahko prišli k njemu v nebesa. *Od vsakega otroka pogledamo fotografijo njegovega rojstva. Primerjajmo njihovo rojstvo z Jezusovim.* Jezus se je rodil v hlevčku. Angeli so pastirjem naznanili, da se je rodil Rešenik. Zato so se mu pohiteli poklonit. K Jezusu so prišli tudi trije modri, ki so mu prinesli nenavadna darila ... In angeli so prepevali slavo Bogu. Jezusovo rojstvo je bilo res nekaj posebnega. A to je bil le začetek vseh posebnih dogodkov, ki so se zgodili v času njegovega življenja na Zemlji. Nič čudnega, saj je bil Božji Sin.

Ko je bil Jezus še čisto majhen dojenček, sta ga Jožef in Marija odnesla v tempelj, da bi ga tam darovala Bogu. S seboj sta nesla tudi dva golobčka. Takšno je bilo takrat pravilo. V templju pa je bil tudi starček Simeon. Bog mu je obljubil, da bo videl Rešenika. In on je potrpežljivo čakal nanj. Tisti dan, ko je Jezus prišel v tempelj, je bil tam tudi Simeon. Ko ga je Simeon zagledal, je vedel, da je Jezus tisti, ki ga čaka. Vzel je Jezusa v naročje in se zahvalil Bogu: Hvala Bog, da sem videl Rešenika, ki si ga poslal za nas vse. On je Luč, On je tisti, ki nas bo vodil k Bogu. Simeon pa ni bil edini, ki je navdušeno sprejel Jezusa. V templju je bila tudi starka Ana, ki je vseskozi molila v templju in slavila Boga. Ona je bila tista, ki je novico o Jezusovem rojstvu delila tudi drugim ljudem.

Molitev: prosimo Jezusa, da bi ga v tem postnem času čim bolje spoznali. Da bi bil z nami. Da bi ga čutili tudi v naši družini in da bi lahko novico o njem ponesli tudi vsem, ki jih poznamo.

2. POSTNI TEDEN (11. 3. - 17. 3. 2019)

DEČEK JEZUS V TEMPLJU (Lk 2, 41-52)

Igrajmo se igro skrivalnice: skrijemo sličico, na kateri je Jezus otrok. Iskalce usmerjamo z besedami vroče (ko se približujejo mestu, kjer je sličica skrita) ter hladno, če se od nje oddaljujejo. Po končani igri pa začnimo pogovor: Kako si predstavljate, kakšen je bil Jezus kot otrok? Vsi ste dobro razmišljali. Da bi res spoznali otroka Jezusa, prisluhnite današnji zgodbi.

Vsako leto sta se Jožef in Marija za praznih pashe odpravila v Jeruzalem. Ko je bil Jezus star dvanajst let, je šel z njima na pot. Po praznovanju so se odpravili domov. Zvečer sta Jožef in Marija ugotovila, da Jezusa ni z njima. Povsod sta ga iskala. In ker ga nista nikjer našla, sta se prestrašena vrnila v Jeruzalem. Našla sta ga v templju šele po treh dneh. Jezus je sedel ob učiteljih, jih poslušal in spraševal. In vsi, ki so ga poslušali, so bili začudeni, kako je ta deček moder. Ko ju je Jezus zagledal, ju je vprašal, zakaj sta zaskrbljena in kako to, da nista vedela, da je moral ostati v Božji hiši, v hiši svojega Očeta. Marija in Jožef nista razumela, kaj jima želi povedati. Potem so se vsi skupaj vrnili domov v Nazaret, kjer je Jezus rasel in se krepil, napredoval je v modrosti in bil vseskozi ubogljiv.

Igrajmo igro Drži, ne drži: *na tla narišimo velik krog*. Jezus vas uči, kakšni otroci bodite. V zgodbi smo izvedeli, kakšen otrok je bil on. Sedaj pa pogledajmo, kaj ste si zapomnili. Če boste slišali pravi opis za Jezusa, skočite v narisani krog, če to, kar povem, za Jezusa ne drži, pa skočite ven iz kroga.

Jezus se je rad igral.

Jezus je imel psa, s katerim je rad hodil na sprehod.

Jezus je bil radoveden.

Jezus je hodil v vrtec.

Jezus ni vedno ubogal Jožefa in Marijo.

Jezus se je hitro in dobro učil.

V šoli je bil najboljši učenec.

Jezus je vedno ubogal Boga.

Molitev: starša prosita za otroke, da bi bili čim bolj podobni Jezusu. Otroci pa prosijo za starše, da bi jim pri tem čim bolj pomagali.

JEZUSOV KRST (Lk 3, 21-22)

Danes bomo na sprehodu iskali znamenja. Kaj so to znamenja? Pomembna sporočila. (*npr. stop znak, prehod za pešce, piktogrami na vaških tablah ...*) *Ko jih nekaj najdemo začnemo s pripovedovanjem današnje zgodbe.*

Bog je poslal moža, po imenu Janez. Ljudi je učil, kako naj živijo, da bo všeč Bogu. Spodbujal jih je, da bi se opravičili za vse hudo, kar so storili Bogu. In ko so ljudje priznali, da niso živeli prav, jih je Janez krstil.

Nekega dne je prišel k reki Jordan tudi Jezus in prosil Janeza, naj ga krsti. Ampak, saj Jezusu se ni bilo treba krstiti, ker je bil Božji Sin in je že živel tako kot je želel Bog. Vendar se je odločil za krst. S tem je vsem ljudem pokazal, da posluša Boga in izpolnjuje to, kar mu On reče.

Otroci naj s palico v pesek narišejo goloba (če so premajhni, ga narišemo odrasli), nato nadaljujemo pripoved: Takoj, ko je bil Jezus krščen, je prišel nadenj Sveti Duh v podobi goloba in zaslišal se je glas Boga: »Ti si moj ljubljeni sin, nad teboj imam veselje.«

Krst je znamenje. Sporoča nam nekaj zelo pomembnega: da verjamemo v Jezusa in verjamemo, da nam oprostí, kadar delamo slabe stvari. S krstom dobimo moč, da lahko začnemo živeti tako, kot za nas želi Bog. In če živimo tako, kot je učil Jezus, če se Bogu opravičimo za vse, kar storimo slabega in mu verjamemo, da nam bo pomagal, potem bomo lahko živeli za zmeraj v prijateljstvu z Njim.

Molitev: Čeprav smo bili mi krščeni kot dojenčki in se svojega krsta ne spomnimo, pa so se tudi nad vsakim izmed nas zaslišale besede Boga: »Ti si moj ljubljeni sin/hči. Nad teboj imam veselje.« (*Oče ali mati jih izrečeta za vsakega otroka ter drug za drugega*). Zahvalimo se za dar krsta in prosimo Jezusa, da bi znali živeti tako, kot za nas želi Bog.

Izziv: *Poiščimo krstne sveče, bela oblačila, fotografije in obujamo spomine na krste otrok.*

HUDIČ SKUŠA JEZUSA (Lk 4, 1-12)

Pojdimo na sprehod. Vsak naj poišče kamen in ga prinese. Jih potipamo, primerjamo po velikosti ... Potem pa začnemo pripovedovati: Jezus je šel v puščavo in tam ni nič jedel. Gotovo je bil lačen. Takrat pa je k njemu prišel Sovražnik. Tisti, ki je v vrtu prepričal Evo, da je poskusila prepovedani sadež. Sovražnik je hotel, da Jezus spremeni kamne v kruh. Lahko kamni postanejo kruh? Kaj pa z Jezusovo pomočjo? Čeprav je bil Jezus lačen, ni hotel storiti tega, kar mu je rekel hudič. Jezus je vedel, da je bolje biti lačen in živeti tako kot želi za nas Bog. Jezus tudi nam lahko pomaga, da rečemo slabim stvarem ne.

Iz kamnov ali kosov lesa, ki jih najdemo v nadaljevanju sprehoda, zgradimo mesto. In vmes nadaljujmo s pripovedjo. Sovražniku ni bilo všeč, da Jezus ni hotel narediti tega, kar mu je naročil. Zato ga je spet poskušal prepričati. Ponudil mu je vse bogastvo tega sveta. Rekel mu je, da lahko zavlada celemu svetu v zameno, da slavi njega namesto Boga. A Jezus mu je odvrnil, da si le Bog zasluži, da se ga slavi. Zdaj bomo podrli mesto, ki smo ga zgradili, saj vemo, da je biti prijatelj z Bogom vredno več, kot imeti vse bogastvo tega sveta.

Na tla narišemo 5 zaporednih črt (med njimi so bodisi enaki bodisi različni razmaki). Otroci naj jih preskakujejo s sonožnimi preskoki, nato pa še s poskakovanjem po eni nogi. Nazadnje naj se postavijo pred prvo črto in skačejo v daljino. Ko zaključimo z dejavnostjo, nadaljujemo z današnjo pripovedjo: Sovražnik je Jezusa nazadnje odpeljal na vrh jeruzalemskega templja. Povedal mu je, naj skoči dol. Če je res Božji Sin, ga bodo ujeli angeli. Jezus bi to lahko storil, a je vedel, da bi s tem pokazal, da ne zaupa Bogu. Mi smo prej skakali za zabavo, Jezus pa je imel pred sabo težko nalogo: in odločil se je, da ne bo poslušal Sovražnika, temveč bo zaupal svojemu Očetu. Zato je Sovražnik odšel stran.

Ker je bil Jezus človek, tako kot ti in jaz, je tudi k njemu prišel Sovražnik in ga skušal zvabiti s svojimi ponudbami. A Jezus je bil tudi Božji Sin. Vedel je, da ne bo dobro, če bo delal tako kot želi Sovražnik. Zato se mu je lahko uprl. Mi pa se težko upiramo stvarem, ki niso dobre za nas. In Jezus to ve, zato nam hoče pomagati.

Molitev: vsak pove, kateri slabi stvari se težko upira in prosi Jezusa za pomoč.

Izziv: Naslednja dva dneva se skušajmo odpovedati kakšni svoji razvadi (npr. sladkarijam, računalniku ...)

3. POSTNI TEDEN (18. 3. - 24. 3. 2019)

JEZUS POKLIČE PRVE UČENCE (Lk 5, 1-11 ter Lk 6, 12-15)

Igramo se igro Ribič gre na lov: določimo ribiča, ki stoji na eni strani igralnega polja. Ostali so ribice, ki stojijo na drugi strani igralnega polja. Ribič zakliče: Ribič gre na lov, ribice pridite. Ribice stečejo na drugo stran, ribič pa jih lovi. Kogar ujame, gre z njim. Skupaj naredita mrežo (se primeta za roke) in nadaljujeta z igro, dokler niso vse ribe ulovljene. Ribiči se ne smejo spustiti. Če se mreža strga, je ulov izgubljen. Igro nekajkrat ponovimo.

Vsak naj poišče palico, ki bo primerna za ribolov. Nanjo privežemo vrv.

Posedemo se na tla, se pretvarjamo, da lovimo ribe in se pogovarjamo o ribičih: kakšne pripomočke imajo za lovljenje rib, kdaj jih lovijo. Nato pa povemo današnjo zgodbo.

Jezus je odrasel in odšel od doma. Hodil je po deželi in ljudi učil o Bogu. Ob sebi je zbral nekaj posebnih prijateljev, učencev. Jezus je želel, da bi bili pri njem, ko je slabim ljudem pomagal, da so postali dobri; ko je zdravil bolne, ko je tolažil žalostne. Najprej je k sebi povabil štiri ribiče: Simona (ki se je kasneje preimenoval v Petra), Andreja, Jakoba in Janeza. Ko so bili pri svojem delu ob jezeru, je prišel Jezus k njim in jim rekel, naj pustijo mreže in postanejo ribiči ljudi. Pridružil se jim je cestnar Matej, ki je ravno štel denar, ko ga je Jezus povabil za svojega posebnega prijatelja.

Vseh skupaj je bilo 12 (ko jih naštevamo, zlagamo pred otroke kamenčke, palčke in jih na koncu preštejemo): Peter, Andrej, Jakob, Janez, Filip, Bartolomej, Matej, Tomaž, še en Jakob, Juda, Tadej, Simon in Juda Iškarjot. Jezus jih je včasih pošiljal po dva in dva, da so ljudem sporočali veselo novico. Tako jih je pripravljaj, da bodo oni nadaljevali njegovo delo, ko se bo sam vrnil k Očetu v nebesa.

Ko se pogovarjamo o Jezusu, se učimo, kako je živel in ga skušamo posnemati. Tako so delali tudi njegovi posebni prijatelji, učenci.

Za konec se igramo igro: Posnemaj vodjo. Določimo nekoga, ki bo vodja. Ostali za njim naredimo kolono. Vodja si izmišljuje gibe, ostali pa ga posnemamo. Z igro nadaljujemo tako dolgo, da se vsi družinski člani zvrstijo na mesto vodje.

Molitev: prosimo Jezusa, da bi ga zmogli čim bolj posnemati: da bi se imeli radi, si delili vse stvari, skrbeli drug za drugega in si med seboj pomagali .

HIŠA NA SKALI (Lk 6, 46-49)

Po stanovanju naberemo ostanke kartona, kartonske tulce, manjše škatlice. Poiščemo še plastično posodo, ki ima na vrhu škropilnik ter jo napolnimo z vodo (lahko vzamemo tudi kanglico). Odidemo ven, do peskovnika (najbolje takšnega, da je v njem mivka). Tam začnemo s pripovedovanjem.

Da bi ga ljudje lažje razumeli, je Jezus pripovedoval veliko zgodb. Nekoč je ljudem povedal zgodbo o dveh možeh, ki sta gradila hišo. Prvi mož jo je zgradil na skali in bila je trdna in varna. *Iz materiala, ki smo ga prinesli, zgradimo prvo hišo. Obložimo jo z večjimi kamni.* Tudi drugi mož je zgradil hišo. Prostor zanjo je izbral na peščenih tleh, saj je tam hitreje in lažje gradil. *Zgradimo še eno hišo na kupu peska / mivke.*

Nekega dne pa je nastalo silno neurje. Močno je deževalo. *Otroci naj škropijo.* Reke so vedno bolj naraščale. Pihal je močan veter. *Otroci naj zamahujejo z večjim kartonom.* Poglejmo, kaj se je zgodilo: hiša prvega moža je v neurju stala trdno in varno. Hiša drugega, zgrajena na mehkem pesku, pa se je prav kmalu porušila.

Kaj je hotel Jezus s to zgodbo povedati? Da je vsak, ki sicer posluša, kaj uči Jezus, pa ne uboga, kot nespameten mož, ki je zgradil hišo na pesku.

Še enkrat s pomočjo kartona ustvarimo veter in s škropilko dež. Otroke vprašamo ali bi bili radi podobni pametnemu ali nespametnemu možu. Kadar poslušate starše, učitelje in naredite tisto, kar vam naročijo, Jezus pravi, da ste takrat kot pametni mož v današnji zgodbi.

Molitev: Jezusa prosimo, naj nam pomaga, da bomo živeli tako, kot je on učil.

Izziv: *V naslednjih dveh dneh se vadimo v poslušnosti in ubogljivosti do staršev, učiteljev, Boga ...*

JEZUS POMIRI VIHAR (Lk 8, 22-25)

Vsak otrok dobi lonček, v katerega natrese malo sode bikarbone. Vprašamo jih, če jih je kdaj česa strah. Ko povedo, jih vprašamo še, kako se takrat počutijo. V lonček nalijemo kis in opazujemo, kaj se dogaja. Lahko vidimo, kaj se dogaja v nas, ko smo prestrašeni.

Bilo je po dolgem in napornem dnevu. Jezus in njegovi prijatelji (učenci) so se peljali s čolnom po Galilejskem jezeru. Vse je bilo tiho in mirno in Jezus je kmalu zaspal. Nenadoma pa je nastal silovit vihar: pihal je močan veter, močno se je bliskalo in grmelo, valovi so zalivali čoln. Jezusovi prijatelji so bili prestrašeni, klicali so Jezusa, da bi ga prebudili, on pa je mirno spal. Ko so ga končno uspeli zbuditi, je Jezus vstal in rekel valovom: Umirite se. Ter vetru: Nehaj pihati. In vse je bilo spet mirno. Jezus je pomiril vihar. Jezus ima res neznansko moč. On je vedno z nami, nas varuje in vodi in zato se nam ni treba ničesar bati.

Vsak dobi balon. Nanj nariše oz. napiše, česa se boji. Vzamemo dolgo iglo (npr. pletilko) ter pogledamo, kaj se zgodi z našim strahom, če prosimo Jezusa, da nam pomaga. Vsak pove, kaj je narisal / napisal, nato pa z iglo počimo balon.

Molitev: vsak prosi Jezusa, da mu pomaga premagati njegov strah.

4. POSTNI TEDEN (25. 3. - 31. 3. 2019)

SEJALEC (Lk 8, 4-15)

Greimo na njivo. (Če nimamo vrta, lahko dejavnosti izvedemo tudi v stanovanju.) Otroci zaprejo oči in nastavijo roke: vsakemu damo nekaj zemlje. Jo vonjajo, tipajo z zaprtimi očmi. Poskušajo opisati, kakšna je stvar, ki jo imajo v roki, ne da bi jo poimenovali. Odprejo oči in si zemljo še ogledajo. Če se nam zdi primerno, jo lahko ščepec tudi poskusijo. Naj jo poskušajo opisati še bolj natančno.

Nekega dne je Jezus povedal zgodbo o majcenem semenu. *Ga pokažemo (npr. seme kakšne spomladanske cvetlice ali ječmen ipd.).* Te drobna semena je kmet posejal. Bil je zelo previden, ko jih je trosil po zemlji. Semena pa so pristala na štirih različnih koncih. *(Otroci polagajo semena tako kot je predstavljeno v tej priliki.)* Prvo seme je pristalo na potki. Visoko na nebu ga je zagledal ptič. Razveselil se je dobre večerje, zato je poletel na tla in pojedel seme *(Otroci se spremenijo v ptiče, ki letajo proti semenu, da bi ga pojedli.)* Drugo seme je padlo na skalo. *(Ga položimo med kamne.)* Hitro je zraslo, a ni imelo korenin. Kmalu je posijalo sonce. *(Ga prikažemo s telesom.)* Ko je bilo najvišje na nebu, je bilo zelo vroče. *(Z roko si obrišemo potno čelo.)* Ker rastlina ni imela korenin, ni mogla priti do vode in se je posušila. *(Se sklonimo.)* Tretje seme je pristalo med trnje. *(Poiščemo trnje, plevel in ga odložimo tja.)* Pričelo je rasti, a ga je trnje zadušilo. Četrto, zadnje seme, je edino imelo srečo, kajti pristalo je v dobri zemlji. Imelo je obilo vode, toplote in svetlobe. Raslo je in bogato obrodilo. *(V zemljo posejemo seme in tekom naslednjih dni, tednov opazujemo, kaj bo zraslo.)*

Katero seme bi bili vi radi? Jezus je povedal svojim prijateljem, da morajo biti taki kot to zadnje seme, ki je bilo srečno. To seme pa je bilo srečno zato, ker je bilo v dobri zemlji in je lahko raslo. Bodimo veseli, ker lahko spoznavamo Jezusa. Čim bolje ga poznamo, vedno bolj ga imamo radi.

Molitev: prosimo, da bi bili mi seme, ki je padlo v dobro zemljo: da bomo vedno z veseljem spoznavali Jezusa in ga imeli vedno bolj radi.

JEZUS NASITI PET TISOČ MOŽ (Lk, 9, 10-17)

Preštejemo se. V roko vsak nabere toliko riževih zrn, kot nas je. Koliko pa je pet tisoč? Pogledamo vrečko z rižem. Tam je približno toliko zrn. To je ogromno.

Otrokom povemo, da bomo imeli danes piknik v naravi. (Že prej pripravimo košaro, v katero damo 5 žemljic in 2 ribi. Košaro pokrijemo s prtičem). Vzamemo odejo in košaro ter se odpravimo. Ko najdemo primerno mesto, se udobno namestimo in začnemo pripovedovati današnjo zgodbo.

Kamorkoli se je Jezus odpravil, povsod so mu sledile množice ljudi. Tako je bilo tudi nekega dne, ko se je zbralo 5000 ljudi (*spomnimo, da je to toliko, kolikor smo videli zrn riža v vreči*). Jezus je množici govoril o Božjem kraljestvu in ozdravljaval vse, ki so bili bolni. Dan se je že nagnil k večeru, ko so do njega prišli njegovi učenci in mu rekli, naj pošlje ljudi stran, ker so že lačni. Jezus pa jim je naročil, naj jim oni dajo jesti. Odvrnili so mu, da imajo samo to, kar se skriva tudi v naši košari. *Otroci naj skušajo z vonjanjem ugotoviti, kaj se skriva v njej. Odstremo prtič ter otroke vprašamo, ali bi se mi s tem najedli. Kaj pa skupina otrok v vrtcu ali šoli?*

Jezus je vzel pet hlebov kruha in dve ribi. Nato jih je blagoslovil, razlomil in dajal svojim učencem, da so hrano delili množici. (*Med pripovedovanjem tudi mi razdelimo kruh in ribi.*) Vsi so se do sitega najedli in hrane je še ostalo.

Samo Jezus je lahko nahranil takšno množico ljudi s tako malo hrane. To je bil čudež. Samo on lahko dela čudeže, nihče drug.

Molitev: Jezusu se zahvalimo, ker skrbi za nas, da smo vedno siti.

Izziv: V naslednjih dneh pripravimo košaro / vrečo dobrot in jo odnesimo družini, ki živi v pomanjkanju. (Če nobene ne poznamo, lahko vprašamo na župnijski Karitas.)

USMILJENI SAMARIJAN (Lk 10, 25-37)

Naberimo nekaj starih povojev, obližev ipd. Igrajmo igro vlog: zdravnika in ranjence. Pogovarjajmo se o tem, kakšen mora biti zdravnik do bolnika: usmiljen, prijazen ...

Jezus je povedal eno samo pravilo, kako moramo živeti, da bi lahko prišli v nebesa. Se spomnite, katero? *Če ne gre, jim ga povemo*: da imamo radi Boga, sebe in drug drugega.

Ko je neki mož vprašal Jezusa, kako lahko pokaže Bogu, da ga ima rad, mu je Jezus povedal tole zgodbo.

Nekoč je šel neki človek po samotni poti in napadli so ga razbojniki ter ga oropali. Človek je ležal ob cesti in ni mogel vstati. Še oči ni mogel odpreti. Kmalu se mu je bližal neki mož. A namesto, da bi mu pomagal, je šel raje na drugo stran ceste. Šel je mimo njega ne da bi se ustavil. Enako so storili tudi drugi.

Čez čas pa je na osličku prijezdil mož iz druge dežele. Bil je tujec. Toda ta tujec ni šel naprej. Ustavil se je, tistemu človeku izmil rane, ga naložil na svojega oslička in ga spravil do gostišča, da okreva. Čeprav je bil tujec, je Samarijan lepo poskrbel za ranjenega človeka.

Molitev: v molitvi prosimo Jezusa, da bi imeli radi drug drugega, ter da bi bili vedno pripravljeni pomagati tistemu, ki potrebuje pomoč.

Izziv: Izdelajmo majhno darilce za nekoga, ki je bolan, osamljen in pojdimo jutri k njemu na obisk. Opravimo kakšno delo namesto njega (vprašajmo, če potrebuje kaj iz trgovine, mu pripravimo obrok ...).

5. POSTNI TEDEN (1. 4. - 7. 4. 2019)

ZGODBA O IZGUBLJENI OVCI (Lk 15, 1-7)

Pojdimo na sprehod (s seboj vzemimo vato v kroglicah). Otroke vprašajmo, če vedo, kdo so pastirji. Ovce in pastirji so zelo pomembni za Jezusa. V Svetem pismu Bog spregovori o ovcah in pastirjih več kot 600-krat. To pa je res veliko govora o ovcah. In zato se bomo o tem pogovarjali tudi mi. Za začetek glasno zablejajte beeeee.

Jezus je povedal tole zgodbo. Živel je pastir, ki je imel sto ovc (*iz vej, ki jih najdemo, zgradimo hlev. Nekdo izmed otrok naj bo pastir, drugi pa premikajo ovce – vato v kroglicah*). Ena od njih pa je šla proč od njih. Zapustila je pastirja in odšla iskat bolj sočno travo, saj se je naveličala jesti eno in isto. Vedno dalje je hodila, dokler ni postalo hladno in temno (*kroglico vate premikamo vedno dlje od preostale črede in pastirja*). Ni bilo več sočne trave, ampak samo kamenje in bodeče grmovje. Ovčka se je izgubila. (*skrijemo izgubljeno ovco*). Zvečer je pastir ovce pripeljal v hlev in jih preštel. Takrat je opazil, da ena manjka. Pustil je vse te ovce v staji in odšel iskat tisto, ki se je izgubila. Preiskal je hribe in doline, iskal jo je celo noč. In ko jo je končno našel, si jo je naložil na rame in ves vesel nesel po strmi stezi nazaj domov.

Bog nas ima rad: kot ima dober pastir rad svoje ovce. Ko ste v zgodbi slišali besedo ovca, je ta pravzaprav govorila o vsakem izmed nas. Zgodba nam je povedala, da je Jezus naš dober pastir, ki nas vodi in varuje.

Za starejše otroke še: Jezus pozna vsakega izmed nas po imenu. Če se spomnite zgodbe, ki smo jo prej slišali, se je ena ovca izgubila. Zapustila je pastirja, da bi našla boljše travo, saj je bila naveličana jesti stalno eno in isto. Ampak, ko je poskusila travo drugje, je spoznala, da je imela ob pastirju na razpolago najboljšo jed. Bila je osramočena, saj je videla, da je naredila nekaj, kar ne bi smela. Zato se je skrila. Ali ste tudi vi kdaj storili kaj, kar ne bi smeli? Kadar ne ubogate naju z mami / atijem ali kadar ne ubogamo Boga, pomeni, da grešimo. In kadar grešimo, se radi skrijemo. Zaradi tega naš svet ni vedno najlepši in najboljši. Dobra novica pa je, da se lahko odločimo in sledimo Jezusu. Lahko se odločimo, da Jezusa povabimo v svoje srce. In Jezus bo poskrbel za nas. Vodil nas bo k sebi v nebesa, kjer bomo skupaj z njim večno živeli.

Molitev: Jezusa prosimo, naj nas vodi po vseh naših poteh, da se ne bomo nikoli izgubili.

IZGUBLJENI SIN (Lk 15, 11-31)

Če živimo v bližini kakšne kmetije, pojdimo tja na sprehod in si tam v dogovoru s kmetom oglejmo živali. (Če to ni mogoče, lahko sestavimo kmetijo iz kock ali si jo ogledamo na sliki v kakšni knjigi.) Ob povratku se pogovarjajmo o svojih doživetjih: katere živali so imeli? Kaj so jedle živali? Bi tudi sami jedli takšno hrano? Je bil vonj v hlevu prijeten za nas?

Jezus je nekoč povedal zgodbo o mladeniču, ki je bil tako lačen, da je želel jesti to, kar so jedle svinje. No, pa začnimo od začetka.

Neki oče je imel dva sina. Mlajši je želel iti v svet, zato si je izprosil svoj delež očetovega denarja. Naenkrat je bil bogat. Svoj denar je zapravljajl za vse mogoče stvari – dokler mu ni zmanjkalo vsega.

Zdaj je bil reven in je šel služiti kot svinjski pastir. Večkrat je bil zelo lačen, tako da je želel jesti, kar so jedle svinje. Tedaj se je spomnil svojega očeta in je sklenil, da se vrne domov ter se mu opraviči za vse hudo, kar je storil.

Oče ga je že od daleč zagledal, da prihaja. Bil je presrečen, da ga vidi, zato mu je stekel naproti, ga objel in poljubil. Sin pa mu je rekel, da mu je žal za vse. Oče mu je vse oprostil. Ker je bil tako vesel, da se je sin zdrav vrnil domov, mu je priredil veliko gostijo.

Ko je to slišal starejši brat, se je hudo razjezil. Dolga leta je namreč delal za svojega očeta, pa ni za to dobil ničesar. Oče pa mu je odvrnil, da je ima na razpolago vse, kar je njegovo. A da je treba sedaj praznovati, kajti njegov brat je bil izgubljen in je najden.

Kaj je hotel s to zgodbo povedati Jezus? Da nas ima Bog zelo rad. Da nas čaka, dokler mu ne priznamo svojih napak. Čaka nas, da pridemo k njemu in se mu opravičimo. Bog je kakor oče v tej zgodbi.

Molitev: prosimo Jezusa, da nam pomaga, da bi se opravičili za vse, kar storimo narobe in da bi svoja slaba dejanja skušali popraviti.

Izziv: V naslednjih dveh dneh se trudimo delati dobro. Za slaba dejanja pa se takoj opravičimo in jih skušajmo popraviti.

JEZUS OZDRAVI DESET GOBAVCEV (Lk 17, 11-19)

Z otroškimi flomastri, ki se jih z lahkoto spere, si na prste obeh rok na eno stran narišimo žalostne obraze, na drugo pa vesele obraze. Prste na žalostni strani še polepimo z obliži (na vsak prst en obliž – lahko tudi večjega razrežemo na manjše dele). Za pripoved potrebujemo ob sebi še rdeč flomaster.

Zunaj naj se otroci nekaj časa kotalijo po travi, lovijo. Potem jih skličemo skupaj in jih vprašamo, kako se počutijo. Poznajo kakšnega otroka, ki se more tako igrati, kot so se oni? Zakaj?

Jezus je ozdravil ogromno bolnikov. Tudi deset zelo zelo bolnih mož. Preštejmo jih. Otroci štejejo prste na žalostni strani. Imeli so bolezen, ki se imenuje gobavost. Imeli so rane po vsem telesu, zato so si jih polepili z obliži. Bili so tako bolni, da niso mogli domov k svoji družini. Morali so se izogibati vseh ljudi. Če bi se kogarkoli dotaknili, bi zboleli še drugi. Obiskali so mnogo zdravnikov, ki pa jih niso znali pozdraviti.

Nekega dne so srečali Jezusa, ki je bil na poti v Jeruzalem. Poklicali so ga: Jezus, usmili se nas. Ozdravi nas. In veste, kaj je storil Jezus? Ozdravil jih je. Zapremo dlan in jo odpremo tako, da otroci vidijo srečne obraze na prstih. Jezus je naredil čudež. Uslišal je njihove molitve in jih pozdravil. Niso imeli več ran in lahko so se vrnili domov v svoje družine. Lahko so se objeli in poljubili s svojimi mamami, ženami, otroki. *(Z rokami uprizorimo, kako možje odidejo.)* Tedaj pa se je en mož ustavil. *(Ustavimo roke in skrijemo vse prste, razen enega.)* Ta mož se je vrnil k Jezusu, pokleknil predenj *(sklonimo prst)* in mu rekel: Hvala Jezus. Hvala, ker si me pozdravil. Jezus pa mu je odvrnil, da je pozdravil deset mož. Vprašal ga je, kje je ostalih devet. Blagoslovil je moža, ki se mu je prišel zahvalit. *(Na ta prst s flomastrom narišemo srce.)* Zdaj pokažemo vseh deset prstov. Otroke vprašajmo, ali si želijo biti taki kot devet mož, ki je pozabilo reči hvala ali bi radi imeli hvaležno srce. Povejmo jim, da naše srce postaja hvaležno, kadar se Jezusu zahvalimo za vse stvari, ki nam jih daje.

Molitev: Jezusu se zahvalimo se vse, kar nam daje.

Izziv: V naslednjih dveh dneh se urimo v hvaležnosti: čim večkrat uporabimo besedi prosim, kadar kaj potrebujemo, in hvala, ko kaj prejmemo.

6. POSTNI TEDEN (8. 4. - 14. 4. 2019)

JEZUS LJUBI VSE OTROKE (Lk 18, 15-17)

Poiščemo poročno fotografijo ter družinske fotografije ali filmčke jokajočih in sitnih otrok, figurice otrok, sliko Jezusa ter znak stop (lahko ga vzamemo iz igrač, če ga imamo).

Skupaj pogledamo poročno fotografijo staršev. Kakšna sva videti? (Nasmejana, srečna ...). Zakaj si je Bog zamislil, da se poročimo? Otrokom poveva, da sva vesela, ker sva se poročila, da se imava rada, da skrbiva drug za drugega in za otroke.

Zakaj pa si je Bog zamislil, da družino lahko ustvarita le mož in žena? Ker le skupaj zmoreta najboljše poskrbeti za otroke, ki jima jih podarja.

Bog si je zamislil, da so otroci zelo pomemben del družine, saj očeta in mamo lahko veliko naučijo. Tudi Jezus je imel zelo rad otroke, ravno takšne, kot ste vi. *(Otrokom razdelimo figurice in jih povabimo, da z njimi sodelujejo pri zgodbi.)*

Bil je čisto običajen dan. V neki hiši so se igrali otroci. Pritekla je mama in jim rekla: „Pridite ven. Jezus je tukaj.“ Ko so otroci to slišali, so poskočili od veselja. Večkrat so že slišali odrasle govoriti o Jezusu. Iz njihovih besed so sklepali, da mora biti to poseben in zelo pomemben mož. Mama je otrokom povedala, da želi, da se jih Jezus dotakne, da jih blagoslovi, saj je drugim otrokom (posebej tistim, ki so bili bolni) storil že veliko dobrega. Otroci so stekli ven iz hiše. Videli so, da tudi drugi otroci in njihove mame hitijo v isto smer kot oni. Ko so zavili mimo prvega vogala, so ga zagledali. *(Na sredo med nas postavimo Jezusa.)* Velika množica je bila zbrana okoli njega. Zato so se morali zelo truditi, da bi prišli čisto blizu k njemu. Tedaj pa so zaslišali STOP! USTAVITE SE! *(pokažemo znak stop).* Otroci so se prestrašili in na mestu obstali. Nenadoma so namreč možje, ki so bili najbližje Jezusu, pričeli grajati prišleke: Pojdite stran. Jezus nima časa, da bi se srečal z vami.

Jezus pa je pogledal svoje učence in jim rekel: Pustite otroke, naj prihajajo k meni, in ne branite jim, kajti takšnih je Božje kraljestvo. Ko so otroci prišli k Jezusu, jih je on objel in molil zanje. Otroci so čutili, kako zelo jih ima Jezus rad. Čutili so, da se Jezus veseli njihovega prihoda. Otroci pa so Jezusu tudi pomagali učiti zbrano množico odraslih.

Kaj lahko otroci naučite odrasle? Spomnite očeta in mamo na stvari, ki so res pomembne: skupni čas, pogovor, crkljanje. Je pa še nekaj, kar lahko odrasle učite samo otroci.

Ogledamo si slike oz. filmčke otrok, kjer jokajo ali sitnarijo. Otroci naj razmišljajo, kaj je bil razlog joku ali slabi volji. Bi lahko sami rešili težavo? Bi lačen dojenček vprašal, kakšno mleko ste nalili v stekleničko? Bi dojenček, ki rabi svežo pleničko prosil, da namesto modre pleničke uporabite tokrat belo? Vsak dojenček popolnoma zaupa svojim staršem. In majhni otroci zelo zaupate Bogu. Bog si želi, da bi mu zaupali tudi odrasli. In preko vas otrok se mi odrasli tega vedno znova učimo. Jezus je rekel, da le tisti, ki postane kakor otrok, lahko pride k njemu v nebeško kraljestvo. Bog želi skrbeti za nas, želi nas voditi, mi mu moramo le zaupati.

Molitev: Zapojemo pesem JEZUS LJUBI VSE OTROKE *(Jezus ljubi vse otroke, malčke vse na svetu tem. On ne gleda barve las, niti barve kože ne. Jezus ljubi vse otroke zemeljske.)*

JEZUS IN ZAHEJ (Lk 19, 1-10)

Napolnimo žakeljček ali majhno neprosojno vrečko s kovanci. Vsak naj prime žakeljček v roke ter skuša ugotoviti, kaj se skriva v njem.

Zahej je bil majhen mož, imel pa je veliko denarja. Njegovo delo je bilo, da je pobiral denar, ki so ga ljudje morali plačati kralju. A on je zahteval, da ljudje plačajo več, kot bi morali. Če je moral nekdo npr. dati kralju en kovanec, je Zahej zahteval, da da dva: enega je namreč obdržal zase. To se imenuje kraja. Tako je Zahej prišel do veliko denarja.

A ker ni bil pošten in dober, je bil brez prijateljev. Njegovo srce je bilo kot gnil sadež ali trhel les ali posušen list, cvetlico (*poiščemo v naravi*).

Nekega dne pa je v mesto Jeriho, kjer je živel Zahej, prišel Jezus. Zahej je slišal zanj in ga je hotel videti. Ker se je okrog Jezusa zbralo ogromno ljudi, on pa je bil tako majhen, je Zahej splezal na smokvo in gledal dol na množico. Čeprav ga je zakrivalo listje, se je Jezus ustavil prav pod njegovim drevesom in ga povabil, naj pride dol, ker želi biti gost v njegovi hiši.

Zahej se je tega povabila zelo razveselil, zato je hitro splezal dol in sprejel Jezusa v svojo hišo. Ob Jezusu je spoznal, da je krivično ravnal. Opravičil se mu je za vse hudo in mu obljubil, da bo vrnil denar vsem, ki jih je prevaral in polovico svojega premoženja dal ubogim.

Zanimivo, kako je Jezus spremenil Zahejevo srce. Ni bilo več grešno, temveč dobro. *Poiščimo v naravi zdrav les, zelen listič, cvetlico – nasprotje tistega, kar smo našli prej.*) Spet je naredil čudež: Zahej je imel čisto, lepo srce.

Molitev: vsak dobi papirnat srček. Pripovedujemo, kaj delamo slabo, kdaj nismo Jezusovi prijatelji. Za vsak greh narišemo piko. V molitvi Jezusa prosimo, naj nam oprostí vse, kar delamo slabo in nam pomaga, da bomo postali dobri. Lističe na koncu sežgemo (starši poskrbimo za varnost).

PRIHOD V JERUZALEM (Lk 19, 28-48)

Pojdimo na sprehod. Vmes naberimo zelenje za butarico (vrbove ali leskove veje, bršljan, brin, resje, pušpan, cipreso, cvetlice, razcvetele veje forsitije ipd. ...). Pripravimo še krep papir, močno vrv, škarje.

Vmes pripovedujemo naslednjo zgodbo. Jezus je bil skupaj z učenci na poti v mesto Jeruzalem. Dva izmed njih je poslal, naj mu privedeta oslička, na katerem ni še nihče jahal. Prijatelja sta previdno šla po oslička. Na njegov hrbet sta vrgla svoja plašča in pomagala Jezusu, da ga je zahajal. Potem je Jezus jezdil proti Jeruzalemu. Ljudje so čakali nanj. Bilo jih je veliko. Nekateri so po tleh razgrnili svoje plašče, veselili so se, peli hvalnice Bogu in mahali s palmovimi vejami.

V spomin na ta dogodek na cvetno nedeljo v cerkev prinesemo zelenje in butarice, ki jih župnik blagoslovi.

Ko se vrnemo s sprehoda, se lotimo izdelave butaric. Leskove ali vrbove veje s čvrsto vrvjo povežemo v snop. Od zgoraj navzdol vežemo zelenje (čisto v vrh lahko damo cvetove narcis, tulipanov, razcvetele veje forsitie ipd.). Butarico lahko okrasimo s pisanimi trakovi iz krep papirja ali pa naredimo oblance, ki jih obarvamo tako, da jih čez noč namočimo v barvo za barvanje jajc.

Med izdelavo se lahko naučimo pesem Hvali Gospoda Jeruzalem, hvali svojega Boga Sion. Hozana, hozana, hozana na višavah. Lahko tudi kakšno drugo slavnino pesem, ki jo poznamo.

Otrokom še povemo, da je Jezus v Jeruzalemu najprej odšel v tempelj. Zelo je bil žalosten, ko je videl, kako je glasno v hiši njegovega Očeta. Imeli so namreč tržnico in trgovci so prodajali svoje blago po zelo visokih cenah. Jezus je bil jezen. Prevrnil je vse stojnice in ukazal, naj vsi trgovci zapustijo tempelj. Povedal jim je, da je to prostor, kjer se lahko moli in pogovarja z Bogom.

Ko je Jezus na osličku prijahal v Jeruzalem se je morda zdelo, da ga imajo vsi radi. Toda mnogim ljudem ni bilo všeč, kar je Jezus delal in učil. Začeli so se zbirati med seboj in iskati način, kako bi se Jezusa znebili.

Molitev: Prosimo Jezusa, da bi ga mi zmeraj imeli radi.

Izziv: v prihodnjem tednu se skušajmo pri maši obnašati spoštljivo, saj je tudi naša župnijska cerkev hiša, kjer prebiva Boga.

7. POSTNI TEDEN (15. 4. - 21. 4. 2019)

VDOVIN DAR (Lk 21, 1-4)

Če nam okoliščine dopuščajo, pojdimo na sprehod do župnijske cerkve. Če je odprta, pojdimo noter in prisluhnimo današnji zgodbi. S seboj imejmo dve denarnici za drobiž (če ju nimamo, lahko tudi navadni denarnici): ena naj bo težka in polna kovancev, v drugi pa le dva kovanca za en cent.

Jezus in njegovi prijatelji so bili v templju. Mimo so hodili ljudje in spuščali denar v nabiralnik. Nekateri bogati ljudje, ki so videli, da jih drugi gledajo, so vrgli v nabiralnih veliko denarja. *Otrokom damo težjo denarnico in jim recimo, naj vržejo nekaj kovancev v nabiralnik v cerkvi. Skupaj pogledamo, koliko denarja je še ostalo v njej.*

Jezus pa je opazil, da je prišla tudi nega uboga žena. Ni se zmenila, če jo kdo gleda. Ni ji bilo važno, kaj si bodo o njej mislili ljudje. Prišla je zato, ker je imela zelo rada Boga. Mirno je spustila v nabiralnik dva drobna novčiča. *Otrokom damo lažjo denarnico in jim naročimo, da sedaj še oni spustijo v nabiralnik dva drobna novčiča. Spet pogledamo, koliko denarja je ostalo v denarnici.*

Jezus je učencem povedal, da je bila ta uboga žena res velikodušna. Bogati ljudje so res dali veliko denarja, toda ostalo jim je še vedno veliko denarja. (Še enkrat pogledamo v težjo denarnico.) Ta žena pa je bila čisto sama. Komaj je imela dovolj za hrano. Toda dala je vse, kar je imela. Ta vdova je dala veliko več kot vsi drugi, ker je imela tako zelo rada Boga.

Molitev: prosimo Jezusa, da bi tudi mi znali deliti z drugimi vse, kar nam daje.

Izziv: Premislimo, kolikšen dar bi mi lahko darovali za potrebe domače župnije. Skupaj se odločimo in ga oddajmo na velikonočno nedeljo pri darovanju.

ZADNJA VEČERJA IN ZAPOVED LJUBEZNI VELIKI ČETRTEK (Lk 22, 1-30/46)

Pripravimo: majhen lavor, brisačko; kruh, pečeno meso, vrč z vinom, grozdni sok, kozarčke, mizo, stole, prt, rože, svečko, vžigalice

Danes je veliki četrtek, dan, ko se spominjamo Jezusove zadnje večerje z njegovimi učenci.

Bil je praznik pashe, čas, ko so se spominjali, kako je Bog rešil svoje ljudstvo iz sužnosti. Vsako leto so za ta praznik jedli jagenjčka.

Bog je nad faraona poslal 10 nadlog, ker ta ni dovolil, da Mojzes odpelje svoje ljudstvo iz suženjstva. Šele po zadnji je faraon dovolil Mojzesu, da odpelje svoje ljudstvo v svobodo.

Bodimo veseli kot so bili takrat veseli Egipčani. Ker je toplo, lahko malce bosi veselo tekate naokrog. Ko otroci nehajo tekati, se posedejo zunaj okoli mize, oče in mati pa jim pričneta umivati noge ter vmes nadaljujeta s pripovedovanjem zgodbe:

Za takratni praznik pashe pa je Bog pripravljaj še celo večjo rešitev. Jezus je s svojimi učenci sedel pri praznični večerji v gornjih prostorih neke hiše v Jeruzalemu. A njegovi učenci so se prepirali. Le kaj bi bil lahko razlog za njihov prepir, kaj mislite? Prepirali so se o umazanih in smrdečih nogah. Takrat so bile ulice resnično umazane in pred praznično večerjo je moral nekdo izmiti umazanijo z nog. Tega pa se ni želel nihče lotiti. Kdo izmed vas bi se javil, da bi opravil to delo? Verjetno ga ni junaka na celem svetu. Ker nihče izmed njegovih učencev ni hotel tega storiti, je Jezus tiho vstal in prinesel posodo z vodo. Pokleknil je na tla in pričel učencem umivati noge.

Zakaj je Jezus umil svojim učencem noge? Povedal jim je, da to dela zato, ker jih ima rad in jim zapovedal, naj se imajo tudi oni radi med seboj. Ko so bili vsi čisti, so lahko sedli za praznično mizo in pričeli večerjati.

Nato je Jezus svojim prijateljem povedal, da bo tokrat zadnjič jedel skupaj z njimi. Vedel je, da ga bo nekdo izmed njegovih prijateljev po imenu Juda Iškarjot izdal vojakom. Moral bo na križ.

Zdaj bomo tudi mi pripravili mizo za slovesno večerjo. Potrebujemo prt (ga damo na mizo). Nanj bomo dali lep prtiček in cvetje. Za vsakega pripravimo tudi prtiček in kozarček. Dodamo še sveče (otroci jih prižgejo; če so premajhni, to naredimo odrasli).

To je bila res praznična večerja. Jedli so kruh (*ga položimo na sredo mize*) in jagenjčka (*lahko katerokoli pečeno meso*) ter pili vino (*na mizo damo vrč*). Vmes so veliko molili, se zahvaljevali Bogu in se pogovarjali.

Potem pa je med večerjo Jezus vzel kos kruha, ga blagoslovil, razlomil in razdelil svojim učencem. Rekel jim je: *Moje telo je kakor ta kruh. In tako bo tudi razlomljeno. (Oče vzame kruh, ga visoko dvigne v zahvalo Bogu, v tihoti se nekaj trenutkov zahvaljuje, ga razlomi in da vsakemu en košček. Otroci naj kruh poduhajo in ga spoštljivo pojedjo, malo počakamo, nato pa nadaljujemo.)* Jezus je nato vzel vrč z vinom in se Bogu zahvalil zanj, nato pa vino nalil v čaše in ga ponudil učencem. Rekel jim je: *Moja kri je kakor vino in se bo prelila za vse vas. Zaradi mene bo Bog lahko rešil ves svet. Tako boste lahko vi vsi prišli k meni v nebesa. (Oče pokaže vrč z vinom in vsak ga lahko poduha. Vrč postavi na sredino mize. V spomin na ta dogodek otrokom v lončke nalijemo sok, ki je podobne barve kot vino. Otroci naj v tišini popijejo sok, mi pa nadaljujemo.)* Jezus je učencem še naročil: *Vedno, kadar lomite kruh in pijete vino, se spomnite, da sem vas jaz rešil. In tega se spominjamo še danes med vsako sveto mašo.*

Ko so končali z večerjo, so zapeli še zahvalno pesem.

Molitev: *Zapojmo pesem Slavi ga (Slavi ga, slavi ga, ko se zbuja jutro, ko zvonijo opoldne. Slavi ga, slavi ga, kadar zvezde zažare.). Lahko tudi kakšno drugo slavno pesem, ki jo poznamo.*

VELIKI PETEK - KRIŽ (Lk 22, 39-72 in 23, 1-56)

Pripomočki: slike (Getsmani, Judov poljub, petelin, Poncij Pilat, Kalvarija); kozarec vode, olive, grenka čokolada (90%), petelinovo kikirikanje, kovanci (pravi centi ali denar, ki ga otroci uporabljajo za igro), svečka, vžigalnik, ura

Za grob: podstavek za rože, manjši cvetlični lonček, zemljo, žito, palice ter nekaj koncev vrvi, kamen v velikosti premera uporabljenega cvetličnega lončka.

Slike razporedimo zunaj na dvorišču / vrtu (če te možnosti nimamo, potem razporedimo po notranjih prostorih). Zraven dodamo še vse ostale potrebne pripomočke.

Na današnji dan se spominjamo, da je Jezus šel na križ. Le na današnji dan ni svete maše v celem letu. Zakaj je Jezus moral na križ? Skupaj z njim se bomo odpravili na pot. Na njej bomo izvedeli, zakaj se današnji dan imenuje veliki petek in ne npr. žalostni petek.

SLIKA GETSEMANIJA Jezus je po zadnji večerji s svojimi učenci šel v vrt Getsemani, kjer so rasle oljke. Kaj raste na njih? (*Razdelimo olive, jih okušamo in vmes nadaljujemo pripoved.*) S seboj je vzel Petra, Jakoba in Janeza in jih prosil, naj bedijo ob njem, medtem, ko bo on molil. Vsakokrat, ko se je vrnil k njim, so spali. Jezus je prosil Boga, naj mu pomaga. Vedel je, da ga bodo prijatelji kmalu zapustili in se bo moral sam srečati s svojimi sovražniki.

SLIKA JUDOVEGA POLJUBA: Nato so skozi temo prisvetile žareče bakle in zaslišalo se je žvenketanje mečev. Juda je vojake privedel do Jezusa in ga s poljubom izdal. (*Razdelimo grenko čokolado in med okušanjem nadaljujemo pripoved.*) Drugih enajst Jezusovih prijateljev se je prestrašilo in so pobegnili, Jezusa pa so prijeli vojaki in ga odpeljali v hišo velikega duhovnika.

SLIKA PETELINA Jezus je vedno delal le dobro in pomagal ljudem. Pripovedoval jim je, kako jih ima Bog rad, mnogi pa ga niso hoteli poslušati. Zato je imel veliko sovražnikov, ki so si o njem izmišljali laži, da bi se ga znebili. Tisto noč je Jezusov prijatelj Peter iz daljave opazoval, kako so Jezusa vodili od enega kraja do drugega. Tedaj je prišla k njemu dekla in ga vprašala, ali pozna Jezusa. Peter ji je odvrnil, da ga ne pozna. Trikrat so ga tako vprašali in vsakič je rekel: Ne poznam ga. Tedaj je petelin zakikirikal. (*Predvajamo zvok petelinovega kikirikanja.*) Peter se je ob petelinjem kikirikanju spomnil Jezusovih besed: Preden bo petelin trikrat zapel, me boš ti trikrat izdal. Zelo mu je bilo hudo, zato je zajokal.

SLIKA SREBRNIKOV Na petkovo jutro so vsi veliki duhovniki sklenili, da se bodo Jezusa znebili, čeprav ni storil nič hudega. Juda Iškarijot je takrat spoznal, da je za trideset srebrnikov izdal nedolžnega človeka. (*Potresemo z mošnjičkom kovancev, da se sliši žvenket. Lahko jih skupaj preštejemo.*)

SLIKA PONCIJA PILATA Jezusa so nato veliki duhovniki pripeljali do Poncija Pilata, kjer je bila že zbrana množica ljudi. O Jezusu so si še vedno izmišljali laži in ga

tožili. Pilat pa ga je skušal braniti, ker se mu je zdel dober po srcu. Toda ljudje so vpili: Daj ga na križ! Pilat se je bal, da bi se jim zameril, zato je Jezusa izročil vojakom. Še prej pa je vzel vodo in si pred množico ljudi umil roke. Tako jim je pokazal, da jim je izročil nedolžnega človeka. *(Umijemo si roke – vrč vode.)*

PRIPRAVIMO KALVARIJO: V podstavek damo najprej nekaj zemlje, nato položimo nanjo majhen cvetlični lonček, ki predstavlja grob ter ga zasujemo s prstjo. Posujemo z žitnimi semeni, malo zalijemo, da se vse skupaj posede, ter dodamo še malce suhe zemlje. Iz nabranih palic oblikujemo križe, ki jih zapičimo v zemljo. Nadaljujemo s pripovedjo.

Jezusu so naložili velik in težak križ na rame, ki ga je moral nesti sam na grič imenovan Kalvarija. Tam so ga dali na križ, levo in desno pa sta bila ob njem na križu še dva razbojnika. *(Prižgemo svečko / luč.)* Bilo je tri popoldan. *(Nastavimo uro.)* Pod križem sta stala Jezusov prijatelj Janez in Jezusova mati Marija. Nenadoma je sonce ugasnilo *(Ugasnemo svečko/luč.)* Bilo je temno do šeste ure. *(Nastavimo uro.)* Jezus je zaklical z močnim glasom: Oče, izpolnjeno je. Nagnil je glavo in umrl. *(Nekaj trenutkov tišine.)*

Zatem je prišel eden izmed Jezusovih prijateljev, mož po imenu Jožef, Jezusa snel s križa in njegovo telo položil v grob, ki ga je kupil zase. Pred vhod so zavalili težak kamen in postavili stražo. Bali so se namreč, da se bodo uresničile Jezusove besede, ko je napovedal, da bo spet živel (vstal od mrtvih). *(Vhod v grob zapremo s kamnom.)*

Jezus je šel na križ, ker nas ima zelo rad. Nekaj minut se sprehajamo v tišini *(skupaj ali vsak zase)* in razmišljamo o tem, kar smo ravnokar slišali.

Večerna molitev: vsak poljubi Jezusa na domačem križu. Tako mu bomo pokazali hvaležnost, da nas ima Jezus rad.

VELIKA NOČ - ZMAGA (Jn 20, 1-9 ter Lk 24, 1-12)

Pripravimo slike, ki jih narišemo ali poiščemo na svetovnem spletu. Vmes, ko pripovedujemo zgodbo, pred otroke polagamo slike, da zgodbo lažje predstavljajo.

Tema, križ: Pred tremi dnevi, v petek, smo se spominjali da je Jezus moral na križ. Nato so ga položili v prazen grob. Pred vhod v grob so zavalili težak kamen in postavili stražo. Vse je bilo temno, sivo.

Sonce, cvetje: Kaj pa danes? Danes sije Sonce, daje nam svetlobo in luč. Zakaj? Kaj se je zgodilo?

Tri žene: Tretji dan po tem ko je Jezus umrl, so prišle k njegovemu grobu tri žene. Hotele so obiskati Jezusa.

Odprt in prazen grob: Žene so opazile, da je nekdo odvalil kamen z vhoda v grob. Videle so, da je grob prazen. Zelo so se prestrašile.

Angel: Toda, prikazal se jim je angel in jim rekel, da je Jezus živ. Žene so hitro stekle domov. Vsem so pripovedovale, kaj se je zgodilo.

Jezusovo prikazovanje: Jezus se je v naslednjih dneh večkrat prikazal svojim prijateljem. Ti so nato širili novico, da živi in da je tudi nam odprl pot v nebesa.

Na družinskem Božjem grobu odmaknemo kamen. Danes je dan zmage. Praznik ljubezni in veselja. Zato bodimo cel dan dobre volje in prijazni drug z drugim. *Zapojmo velikonočno pesem ali katero izmed Aleluj.*

Kaj pa to pomeni, da je Jezus vstal od mrtvih, da je premagal smrt? Kako se je to zgodilo? To je težko razumeti tudi nam odraslim. Zato si bomo pomagali z naslednjo zgodbo o metulju. (Slike razvoja metulja polagamo v eno vrsto, slike Jezusovega življenja in vstajenja pa pod njih v svojo vrsto)

Jajčece: V senci drevesnega lista je ležalo majhno jajčece. Iz tega jajčeca je nekega dne pokukala ven gosenica.

Gosenica: Bila je zelo lačna in kar naprej je iskala hrano. Na drevesu je bilo ogromno listkov, ki so gosenici še posebej teknil. Gosenica je imela eno samo željo: jesti, jesti in še jesti.

Jezus otrok: Bog je hotel ljudem pokazati, da res obstaja, zato je poslal na svet Jezusa kot dojenčka – otroka.

Jezus uči množice: Ko je Jezus odrasel, je želel vse ljudi poučiti, kako naj živijo, da bodo prijatelji z Bogom. Naredil je veliko čudežev, da bi ljudem pokazal, kakšno moč ima Bog. Besede imejte se radi, oprostite, bodite dobri so bile največkrat izrečene Jezusove besede.

Buba: Čez nekaj časa je gosenica postala zelo velika in debela. Izbljuvala je fino nitko, jo tesno ovila okoli drevesne veje, da je nastal tulec - buba, v katero se je sama skrila. Pravimo, da se je zabubila.

Križ: Toda Jezusa mnogi ljudje niso marali. Zato so ga dali na križ in mrtvega položili v grob. Jezusovi prijatelji so bili takrat zelo žalostni, saj so mislili, da je vsega konec. Niso verjeli Jezusovim besedam, ko jim je napovedal, da bo moral na križ zato, da bo premagal žalost in trpljenje in nam vsem omogočil lepše in boljše življenje.

Buba: Kar se je nato dogajalo v bubi, je nekaj čudovitega. Notri je bila namreč gosenica. Navzven se je videla samo buba. Ampak nekega pomladnega dne se je buba odprla in iz nje je prišel čudovit metulj.

Metulj: Naš metulj je začel letati s cveta na cvet in vsi so ga občudovali. Prazna buba pa je še nekaj časa ostala na veji, dokler se ni posušila in odpadla na tla.

Vstali Jezus: Tako kot se je gosenica skrivnostno spremenila v metulja, tako je tudi Jezus na nam skrivnosten način prišel ven iz temnega, zaprtega groba. S tem je pokazal, da je ljubezen močnejša od smrti, da je svetloba močnejša od teme. Zato je velika noč največji in najpomembnejši praznik za vse nas, ki hodimo v cerkev. Veselimo se, da nas ima Jezus rad in da nam je odprl pot v nebesa. Delimo to čudovito novico o njegovem vstajenju tudi z našimi domačimi, prijatelji, znanci.